

Nr 85.

Ankom till riksdagens kansli den 11 april 1919 kl. $\frac{1}{2}$ 4 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag om ändring av § 10 mom. 1 i telefonreglementet den 29 november 1915.

(4:e avd.)

Genom en till riksdagen avläten, den 14 mars 1919 dagtecknad proposition, nr 248, vilken hänvisats till statsutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden samma dag, begärt riksdagens yttrande över följande:

Förslag

till

kungörelse angående ändrad lydelse av § 10 mom. 1 i telefonreglementet den 29 november 1915.

Härigenom förordnas, att § 10 mom. 1 i telefonreglementet den 29 november 1915 skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 10.

1. För fortlöpande abonnemang å huvudapparat erlägges dels inträdesavgift med 25 kronor, dels anläggningsavgift med 200 kronor vid station, för vilken jämlikt § 11 frikrets finnes fastställd, och med 100 kronor vid annan station, dels ock årlig abonnemangsgift enligt vad i mom. 2 stadgas.

För abonnemang å huvudapparat av särskild typ samt å huvudapparat att uppsättas ombord å fartyg eller utomhus liksom ock för tillfälligt abonnemang å huvudapparat fastställer telegrafstyrelsen särskilda avgifter, och äger styrelsen jämväl bestämma, under vilka villkor abonnementapparat må av abonnenten upplåtas till begagnande av andra.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 maj 1919.

Beträffande de skäl, varå förslaget grundats, får utskottet hänvisa till propositionen.

Den ifrågasatta ändringen i telefonreglementet innebär, att den anläggningsavgift, som i enlighet med uttalande av 1918 års lagtima riksdag provisoriskt utgår för nytt abonnemang vid station med s. k. frikrets, ökas med 100 kronor till 200 kronor samt att för abonnemang vid annan station en anläggningsavgift av 100 kronor införes. Enligt telegrafstyrelsens av departementschefen tillstyrkta förslag skulle de inflytande anläggningsavgifterna icke längre bokföras såsom vanlig telefoninkomst utan behandlas såsom kapitaltillskott, varigenom behovet av anslag för kapitalökning skulle nedsättas med det inflytande beloppet av avgifterna.

De anläggningsavgifter, som enligt den föreliggande propositionen skulle utgå, beräknades i början av år 1918 motsvara den genomsnittliga merkostnad, som under de senaste 2 à 3 åren uppstått för telegrafverket för nya abonnementanläggningar. Kostnadsstegringen har sedan denna tid ytterligare fortgått. Då behovet av ökad ersättning åt telegrafverket för ifrågavarande merkostnad syntes utskottet ofrånkomligt, har utskottet ansett sig böra biträda det framlagda förslaget. Anläggningsavgifterna böra emellertid, såsom även i statsrådsprotokollet framhållits, endast bliva provisoriska; och har utskottet, som vill erinra därom, att de ändringar i telefonreglementet, varöver 1918 års riksdag hade att yttra sig, voro avsedda att gälla till den 1 april 1920, ansett, att de nu föreslagna anläggningsavgifterna icke böra utgå längre än till den 1 april 1921.

I enlighet med vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen må beträffande det riksdagen underställda förslaget till kungörelse om ändring i gällande telefonreglemente i skrivelse till Kungl. Maj:t anmäla, vad här ovan blivit i ämnet anført.

Stockholm den 11 april 1919.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande. se under utlåtandet nr 81.